

spóźniony

adjectif | spóźniony - singulier, nominatif

en retard

Spieszę się, jestem już spóźniony do pracy.

	I.poj.	I.mn.
nominatif	spóźniony	spóźnieni
genitif	spóźnionego	spóźnionych
datif	spóźnionemu	spóźnionym
accusatif	spóźniony/spóźnionego	spóźnionych
instrumental	spóźnionym	spóźnionymi
locatif	spóźnionym	spóźnionych
vocatif	spóźniony	spóźnieni

	I.poj.	I.mn.
nominatif	spóźniona	spóźnione
genitif	spóźnionej	spóźnionych
datif	spóźnionej	spóźnionym
accusatif	spóźnioną	spóźnione
instrumental	spóźnioną	spóźnionymi
locatif	spóźnionej	spóźnionych
vocatif	spóźniona	spóźnione

	I.poj.	I.mn.
nominatif	spóźnione	spóźnione
genitif	spóźnionego	spóźnionych
datif	spóźnionemu	spóźnionym
accusatif	spóźnione	spóźnione
instrumental	spóźnionym	spóźnionymi
locatif	spóźnionym	spóźnionych
vocatif	spóźnione	spóźnione

